

והרלב"ג שם פירש:

והכה אותם שמשון שוק על ירך מכה גדולה, רוצה לומר שוק אצל ירך, ודמה הרגלים לשוק, והפרשים הרוכבים בסוסים לירך, כי השוק הוא למטה מהירך. הוא כותב בפירוש שהשוק הוא מתחת לירך.

וכן מצודות דוד שם פירש:

שוק על ירך - תרגם יונתן: פרשין עם רגלאין, דימה את הפרשים ורכבי סוסים אל הירך שהוא בגובה הרגל, והולכי רגלי, דימה לשוק שהיא בתחתית הרגל.

וכן כתב במצודות ציון:

שוק - הוא פרק האמצעי מן הרגל. ירך - הוא פרק העליון.

גם הוא אומר בפירוש שה"שוק" הוא הפרק האמצעי של הרגל, שבין פרק כף הרגל לפרק הירך.

פרק ו: ביאור ענין הסמוכות

כתבו בתוספות יומא דף עח ע"ב:

הרב פור"ת פירש, מי שנקטעה רגלו עושה לו קבל כמין סנדל, ומניחו במקום הרגל, ונראה כאלו יש לו רגל, ויכול לצאת בו בשבת כמו במנעליו, וזופה שוקן לאחוריו, וקושר סמוכות של עץ מכף ירכו שקוריו אשקצ"א, וסומך בו שוקו, ומהלך בה והיינו סמוכות...

ובדומה כתב בחדושי הרשב"א, על מסכת שבת דף סו ע"א:

ועושה לו סמוכות ונותן ארכובותיו עליהן וזופה שוקן לאחוריו וקושר הסמיכה לירכו והוא נשען עליו ומהלך בו.

רק את החלק שתחת לברך אפשר "לכפות לאחוריו", ומכאן שהתוספות והרשב"א סוברים ששוק הוא מתחת לברך.

ובהמשך התוספות שם, יומא דף עט ע"א, מביאים:

ופירש"י מי שנכוצו גידי שוקיו או גידי ירכותיו...

הרי ששוק אינו ירך.

פרק ז: בענין מקום מציאת כתם

תוספות נדה דף נח ע"א (וד"ה מקום), מפרשים את דברי הגמרא שם, על אשה שמצאה כתם ב"מקום חבק":

מקום חבק - פרש"י שהוא קפץ הירך והשוק, וחבק הוא מקום מתיחת הגידים, שחובקים הירך והשוק. ובערוך פירש, שנועלין אנפליאות שיש בה לולאות, ומקום חבור הלולאות קרי חבק. ועוד פירש פירוש אחר, שכופף השוק על הירך, מה שמתכסה הבשר ע"י כפיפת השוק על ירך, שחובקין זה את זה, קרי מקום חבק.

כיון שרש"י והערוך כותבים שאפשר לכפוף את השוק על הירך, ושיש ביניהם "קפץ"